

Zofia Szczygielska

"Dramaturgia na co dzień", Andrzej
Żurowski, "Dialog" nr 7 (1985) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/2 (100), 370

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻULIŃSKI Leszek: Poezja polska po 1970 roku. "Miesięcznik Literacki" 1985 nr 4 s. 58-66.

Autor śledzi uwarunkowania społeczne i psychologiczne dominujących po 1968 r. kierunków w poezji, głównie "Nowej Fali", a także poezji tzw. "nowej prywatności" (po 1975 r.). Omawia programotwórczą rolę niektórych ugrupowań literackich ("Próby", "Centrum", "Agora", "Ugrupowanie Literackie 66", "Teraz", "Samsara") oraz rolę Nowej Fali w "wykrywaniu manka, jakie powstało w mennicy języka". Prezentuje ataki na Nową Falę (rozpoczęte artykułem Kurowickiego "Dlaczego nie indywidualizm?", "Poezja" 1974 nr 12) oraz próbuje odpowiedzieć na pytanie, dlaczego poezja Nowej Fali nie stworzyła wizji "człowieka pełnego"; ocenia jej sukces moralny i klęskę artystyczną. Powołując się na terminy Z. Bauera, analizuje utopie Nowej Fali (Utopia Polityki) oraz "nowej prywatności" (Utopia Nowej Osobowości).

BP/100/113

E.G.

ZUROŃSKI Andrzej: Dramaturgia na co dzień. "Dialog" 1985 nr 7 s. 135-150.

Praca jest autorskim wyborem fragmentów z przygotowywanej książki "Zasoby i sposoby; przegląd dramaturgii polskiej 1970-1983". Szkic zawiera propozycję wyróżnienia podstawowych okresów w rozwoju powojennej dramaturgii: analizę nurtu obyczajowego (od sztuk Szypulskiego, Przeździeckiego, poprzez teksty Sokorskiego, Bittnera do "bełkotu kuchennego" Marka Domańskiego), omówienie grupy sztuk o tematyce wiejskiej (Lubkiewicz, Urbanowicz, Redliński, Gorczycka), wreszcie uwagi na temat sztuk psychologicznych (przekształcony model gatunku z pierwszej połowy stulecia wyraźny w dramaturgii Krasińskiego, Cwinińskiego, Choińskiego).

BP/100/114

Z.S.